

Den 19. december 2000 blev af Ophavsretslicensnævnet

i sag nr. 79

Gramex

mod

Pop FM ved Nordisk

Radio Reklame

afsagt følgende

Kendelse:

1. Indledning.

Sagen angår størrelsen af det vederlag, som indklagede, Pop FM ved Nordisk Radio Reklame, i henhold til ophavsretslovens § 68 skal betale til klageren, Gramex, for brug af beskyttede lydoptagelser (fonogrammer). Sagen er indbragt for nævnet i medfør af lovens § 47, stk. 1.

Klageren er den af kulturministeren godkendte fællesorganisation, som repræsenterer dels de udøvende kunstnere, dels producenterne af lydoptagelserne.

Pop FM er en kommerciel radio, til hvilken Nordisk Radio Reklame har sendetilladelse, og hvis udsendelser via satellit udsendes i Danmark til husstande, der direkte eller indirekte er tilsluttet Tele Danmarks kabelanlæg (hybridnettet).

Sagen er indbragt for Ophavsretslicensnævnet ved klageskrift af 9. juni 2000. Efter yderligere skriftveksling har der været afholdt mundtlig forhandling den 5. december 2000.

Klageren har været repræsenteret af advokat Johan Schlüter og indklagede af advokat Bjarke Vejby.

I nævnets behandling af sagen har deltaget højesteretsdommer Peter Blok, advokat Asger Thylstrup og advokat Hanne Bender.

2. Påstande.

Klageren har påstået indklagede tilpligtet fra den 9. december 1999 at betale vederlag i henhold til ophavsretslovens § 68, stk. 2, forholdsmæssigt i overensstemmelse med den vederlagstakst, der pr. 1. april 1999 gælder for landsdækkende radiovirksomhed, på basis af 696.595 kabeltilsluttede husstande, svarende til 26,62 kr. pr. minut på vilkår om fuld specifikation af beskyttede fonogrammer.

Det vederlag, som indklagede tilpligtes at betale, skal reguleres hver den 1. april i overensstemmelse med udviklingen i nettoprisindekset i det foregående kalenderår og med oplysninger om nye husstandstilslutninger til kabelnet.

Indklagede har over for klagerens påstand påstået frifindelse og har nedlagt følgende selvstændige påstand:

Klageren skal anerkende, at det vederlag, indklagede i henhold til ophavsretslovens § 68 skal betale til klageren, fra den 9. december 1999 og fremover fastsættes til 1/3 af det vederlag, en lokalradio med samme dækningsområde og samme musikforbrug skulle betale, og at indklagedes dækningsområde fastsættes ved at multiplicere antallet af husstande tilsluttet kabelanlæg, der modtager Pop FM, med 2,2 og fra det herved fremkomne tal fradrage først 40% og dernæst antallet af indbyggere i det område, i hvilket Vestegnens Lokal Radio (VLR) har sendetilladelse (VLR's dækningsområde).

Der er i det følgende afsnit redegjort for baggrunden for de nedlagte påstande.

3. Sagens nærmere baggrund og omstændigheder

Ved kendelse af 10. april 1987 i sag nr. 17 fastsatte Tvangslicensnævnet det vederlag, lokalradioer skal betale til Gramex, således:

”Lokalradioer med et dækningsområde på 50.000 indbyggere skal betale enten 50 øre pr. minut udsendelse af beskyttede fonogrammer eller – i mangel af afgivet specifikation af denne fonogrambenyttelse – 30 øre pr. minut af den samlede sendetid af fonogrammer. Ved dækningsområder mindre end, henholdsvis større end 50.000 indbyggere formindskes, henholdsvis forøges beløbene proportionalt.”

Ved kendelse af 23. juni 1988 i sagerne 20 m.fl. præciserede Tvangslicensnævnet, at en lokalradios dækningsområde i almindelighed må ansættes til antallet af indbyggere i det område (den eller de kommuner), i hvilket radioen har sendetilladelse.

Kendelsen af 10. april 1987 indeholdt tillige en bestemmelse om pristalsregulering af taksterne. Som følge heraf er den aktuelle takst for udsendelse af beskyttede fonogrammer 0,69 kr. pr. minut, når dækningsområdet er 50.000 indbyggere.

For lokalradioer med sendetilladelse i Københavns eller Frederiksberg kommune fastsættes dækningsområdet efter Gramex' faste praksis, som er tiltrådt af nævnet, som udgangspunkt til 280.000 indbyggere svarende til halvdelen af disse kommuners samlede indbyggertal.

Ved kendelse af 5. oktober 1998 i sag nr. 68, The Voice of Scandinavia mod Gramex, tog Ophavsretslicensnævnet for første gang stilling til størrelsen af det vederlag, som i henhold til ophavsretslovens § 68 skal betales til Gramex af radioer, der sender via satellit. Nævnet udtalte, at der også af sådanne radioer bør betales et vederlag, som er fastsat under hensyn dels til modtagerkredsens størrelse (dækningsområdet), dels til radioens forbrug af beskyttet musik. Nævnet udtalte videre, at det vederlag, der skal betales af en satellitradio, bør være væsentligt lavere end det vederlag, der skulle betales af en lokalradio med samme dækningsområde og musikforbrug, idet det må tages i betragtning, at radioudsendelser, der udsendes via satellit, kun kan modtages af radioapparater, som er tilsluttet et antennestik med forbindelse til en parabolantenne rettet mod den pågældende satellit, typisk via kabelanlæg, der i første række har til formål at videresprede TV-programmer. Det hedder herefter i kendelsen:

”Efter en samlet vurdering finder nævnet herefter, at det vederlag, klageren skal betale til indklagede – når foreløbig bortses fra spørgsmålet om en overgangsordning – bør fastsættes til 1/3 af det vederlag, en lokalradio med samme dækningsområde og samme musikforbrug skulle betale. Det bemærkes, at heraf også følger, at der ydes reduktion for udsendelser i nattimer

efter samme retningslinier som for lokalradioer, og at den for klageren gældende takst vil blive pristalsreguleret, da taksten for lokalradioer pristalsreguleres. Nævnet finder endvidere anledning til at tilføje, at den nævnte takst vil kunne tages op til fornyet overvejelse, såfremt der sker væsentlige ændringer i tekniske eller andre forhold vedrørende radioudsendelser via satellit.

Med hensyn til fastsættelsen af klagerens dækningsområde bemærker nævnet følgende:

Dækningsområdet defineres – ligesom dækningsområdet for en lokalradio – som antallet af indbyggere i modtagerkredsen. Der er mellem parterne enighed om, at det for så vidt angår de aktuelle forhold lægges til grund, at 1.000.000 husstande er tilsluttet kabelanlæg, der modtager klagerens radioudsendelser, at en husstand ansættes til gennemsnitlig 2,2 indbyggere, at der skal foretages et fradrag på 40% som følge af, at skønsmæssigt 40% af de til anlæggene tilsluttede husstande ikke har tilsluttet radio til anlægget, og at der skal foretages fradrag af dækningsområdet for Voice Brøndby, som sender samme udsendelser som klageren. Nævnet finder, at det sidstnævnte fradrag først bør foretages, efter at fradraget på 40% er foretaget. Som anført foran finder nævnet endvidere, at der ikke som påstået af klageren er grundlag for at foretage fradrag af dækningsområdet for Voice Fyn. Klagerens aktuelle dækningsområde kan herefter beregnes til (60% af 2.200.000 indbyggere) – 280.000 indbyggere eller 1.040.000 indbyggere.”

Pop FM startede sin udsendelsesvirksomhed den 9. december 1999. Nordisk Reklame Radio, der som nævnt er indehaver af sendetilladelsen, har indgået en samarbejdsaftale med Vestegnens Lokal Radio (VLR), hvorefter denne lokalradios æterbårne signal via satellit videre-spredes simultant som Pop FM.

Indklagede sender via en satellit, der er placeret 1 grad vest. Signalet er digitalt og kan kun modtages af specielle parabolantener, hvilket betyder, at signalet i praksis ikke modtages af husstande med individuelle parabolantener (DTH-markedet). Indklagede har for tiden ikke indgået distributionsaftale med andre kabeloperatører end Tele Danmark. Ved Tele Danmarks brugerafstemning i 1999 blev Pop FM stemt ind som nr. 3 blandt radioerne. Antallet af husstande, som direkte eller indirekte – via et privat fællesantenneanlæg - er tilsluttet Tele Danmarks net, har i perioden fra december 1999 til oktober 2000 ligget på ca. 700.000.

VLR har sendetilladelse i Tåstrup Kommune og har et dækningsområde på ca. 79.000 indbyggere. VLR betaler vederlag til Gramex i forhold til dette dækningsområde.

I en skrivelse af 3. december 1999 fra indklagedes advokat til klageren siges bl.a.:

”På ovennævnte grundlag er det min klients opfattelse, at kendelsen i sag nr. 68 af 5. oktober 1998 mellem The Voice of Scandinavia og Gramex finder anvendelse, og at der ikke er grundlag for at forhandle andre betalingskriterier. I overensstemmelse hermed har jeg d.d. instrueret min klient om at udarbejde en opgørelse over afgiftens størrelse ud fra nævnte kendelse.

Ved beregning af dækningsområdet vil min klient foretage et fradrag på 80.000 indbyggere for Radio VLR. Min klient vil gerne – for sit vedkommende – undersøge, hvordan den faktiske radiomodtagelse ser ud på Tele Danmarks net, men det skal understreges, at der i den omtalte Ophavsretslicensnævnskendelse er fastsat et fradrag på 40%, som kun kan fraviges, såfremt der sker væsentlige ændringer, jf. kendelsen side 13 øverst.”

Klageren kunne ikke anerkende, at vederlaget for Pop FM skulle fastsættes efter principperne i nævnets kendelse i sag nr. 68. Da der herefter ikke kunne opnås enighed mellem parterne om vederlagets størrelse, blev sagen indbragt for nævnet. Det er oplyst, at indklagede fra udsendelsernes start den 9. december 1999 har betalt et a conto vederlag til klageren beregnet i overensstemmelse med principperne i afgørelsen i sag nr. 68 og på grundlag af en (ikke korrekt) forudsætning om 1.000.000 tilsluttede husstande.

Ligesom i sag nr. 68 er der mellem parterne enighed om, at det kan lægges til grund, at en husstand svarer til gennemsnitlig 2,2 indbyggere. Klageren har herefter i sin påstand lagt til grund, at indklagedes dækningsområde er 2,2 x 696.595 (antallet af tilsluttede husstande i juni 2000) eller 1.532.509 indbyggere. Klageren anerkender således hverken et fradrag på 40% for husstande, der ikke har tilsluttet radio til kabelanlægget, eller et fradrag svarende til VLR's dækningsområde. På grundlag af et dækningsområde på 1.532.509 indbyggere er den i påstanden angivne minuttakst på 26,62 kr. for beskyttet musik beregnet forholdsmæssigt med udgangspunkt i landstaksten (taksten for Danmarks Radio m.v.) pr. 1. april 1999 på 92,30 kr. og et indbyggertal i hele landet på 5.313.577.

Indklagedes påstand er udtryk for, at vederlaget skal fastsættes efter de principper, som følger af nævnets kendelse i sag nr. 68. Disse principper adskiller sig på følgende punkter fra dem, der er lagt til grund i klagerens påstand: 1) der tages udgangspunkt i den for lokalradioer gældende takst, 2) taksten reduceres til 1/3 af den takst, der ville gælde for en lokalradio med samme dækningsområde og samme musikforbrug, 3) ved beregningen af dækningsområdet foretages et fradrag på 40% under hensyn til, at 40% af husstandene antages ikke at have

radio tilsluttet kabelanlægget, og 4) der foretages yderligere et fradrag svarende til dækningsområdet for den lokalradio, hvis udsendelser viderespredes simultant via satellit.

4. Forklaring.

Erik Hansen, der er direktør i Nordisk Radio Reklame, har forklaret, at det også er Nordisk Radio Reklame, som har sendetilladelsen for Voice of Scandinavia. Man havde fra starten en samarbejdsaftale med Brøndby Lokalradio (Voice Brøndby) ganske svarende til samarbejdsaftalen mellem Pop FM (Nordisk Radio Reklame) og Vestegnens Lokal Radio (VLR). Nordisk Radio Reklame betaler omkostningerne ved up-link, og i øvrigt fordeles indtægter og omkostninger efter særlige aftaler. VLR har 3 ansatte. Nordisk Radio Reklame yder på forskellig måde bistand ved produktionen af udsendelserne, hvilket også gælder i forhold til Voice Brøndby. Pop FM er således efter hans opfattelse fuldt ud sammenlignelig med Voice of Scandinavia. Fra 1. marts 2001 vil også Voice of Scandinavia sende digitalt.

Ved Tele Danmarks brugerafstemning i 1997 blev Voice of Scandinavia stemt ind som nr. 1, og der blev mellem Nordisk Reklame Radio og Tele Danmark indgået aftale om, at der for viderespredningen af Voice of Scandinavia skulle betale 0,10 kr. pr. måned pr. tilsluttet husstand. Ved Tele Danmarks brugerafstemning i 1999 kom Voice of Scandinavia igen ind på 1. pladsen, medens Pop FM kom ind på 3. pladsen. Der er i forbindelse hermed indgået aftale med Tele Danmark om betaling af et vederlag for viderespredningen på 1,95 kr. pr. måned pr. tilsluttet husstand for Voice of Scandinavia og et vederlag på 0,57 kr. pr. måned pr. husstand for Pop FM. Da der er ca. 700.000 tilsluttede husstande, udgør vederlaget – abonnementsindtægten – for Pop FM på årsbasis ca. 4,5 mio. kr. Hertil kommer reklameindtægter. Den månedlige betaling til Gramex udfør for tiden – som aconto betaling – ca. 94.000 kr. Til KODA betales på årsbasis 900.000 – 1.000.000 kr. Det er udelukket, at Pop FM kan betale, hvad Gramex under denne sag forlanger. For VLR betales ca. 23.000 kr. om måneden til Gramex. For Voice Brøndby betales ca. 75.000 kr. om måneden og for Voice of Scandinavia ca. 80.000 kr.

Målgruppen for Voice of Scandinavia er lyttere fra 15 til 24 år, medens målgruppen for Pop FM er lyttere fra 25 til 39 år. Begge radiokanaler sender musik i ca. 70% af sendetiden

(musikprocenten). Af den samlede musikanvendelse udgør anvendelsen af beskyttet musik for begge radiokanaler ca. 80%. Ifølge lytterundersøgelser har Voice Brøndby en ugentlig dækning på 416.000 lyttere, medens den ugentlige dækning for Voice of Scandinavia er 134.000 lyttere, altså kun ca. 1/3 af lokalradioens lyttere. VLR har en ugentlig dækning på 218.000 lyttere, medens Pop FM kun har 60.000 ugentlige lyttere. Til sammenligning har lokalradioerne i Viborg og Ålborg ca. 300.000 ugentlige lyttere. På et spørgsmål om, hvor lytningen til VLR/Pop FM har fundet sted, svarer 48% i hjemmet, 45% i bilen, 19% på arbejdet og 8 % andet.

5. Parternes procedure.

Klageren har anført, at de faktiske forhold i den foreliggende sag på flere væsentlige punkter adskiller sig fra forholdene i sag nr. 68 om Voice of Scandinavia, hvorfor de principper for vederlagsfastsættelsen, der fremgår af afgørelsen i sag nr. 68, ikke kan overføres på den foreliggende sag. Af betydning er navnlig, at Pop FM blev indvalgt som nr. 3 ved Tele Danmarks brugerafstemning i 1999, at Tele Danmark betaler et ikke ubetydeligt vederlag pr. husstand til Nordisk Radio Reklame for adgangen til at videresprede Pop FM, og at Pop FM fra starten har været en landsdækkende radio.

Voice of Scandinavia blev af klageren betragtet som en videreudvikling af lokalradioen Voice Brøndby. Dette var baggrunden for, at klageren accepterede at tage udgangspunkt i lokalradiotaksten, som er lidt lavere end landstaksten. Pop FM er derimod en selvstændig radio, som fra starten har været landsdækkende. Derfor bør der for denne tages udgangspunkt i landstaksten.

I sagen vedrørende Voice of Scandinavia var parterne enige om, at der ved fastsættelsen af dækningsområdet skulle foretages et fradrag på 40%, idet det blev lagt til grund, at 40% af de husstande, som var tilsluttet kabelanlæg, der modtog radiokanalen, faktisk ikke havde tilsluttet radio til kabelanlægget. Der var ikke i denne sag noget fremme om, at radioen modtog vederlag fra Tele Danmark pr. tilsluttet husstand. I den foreliggende sag er det oplyst, at Tele Danmark for viderespredningen af Pop FM betaler et vederlag, der beregnes som et månedligt beløb pr. husstand tilsluttet nettet, dvs. uden hensyn til, om den enkelte husstand faktisk har

radio tilsluttet nettet. Samlet er der tale om et betydeligt årligt vederlag til indklagede. På denne baggrund, og da der må gælde en formodning for, at husstandene faktisk modtager, hvad de betaler for, er forudsætningen for at indrømme det omhandlede fradrag på 40% ikke til stede i den foreliggende sag, hvilket er et vigtigt punkt for klageren. I øvrigt giver de nu foreliggende oplysninger om det vederlag, Voice of Scandinavia modtager fra Tele Danmark, meget muligt klageren anledning til at revurdere det vederlag, Voice of Scandinavia betaler til klageren i henhold til afgørelsen i sag nr. 68.

Pop FM er en selvstændig landsdækkende radio, som ikke kan identificeres med lokalradioen VLR. Selv om der er tale om simultan viderespredning via satellit af VLR's signaler, er der derfor ikke grundlag for ved fastsættelsen af dækningsområdet for Pop FM at foretage fradrag for VLR's dækningsområde. Et eventuelt fradrag bør i hvert fald begrænses til de husstande i VLR's sendeområde, som er tilsluttet Tele Danmarks kabelnet. Hvis nævnet finder, at der ved fastsættelsen af Pop FM's dækningsområde bør indrømmes såvel et fradrag på 40% som et fradrag for VLR's dækningsområde, bør fradragene – modsat det ved afgørelsen i sag nr. 68 fastsatte – foretages på den måde, at der foretages fradrag for VLR's dækningsområde, før fradraget på 40% beregnes.

Den omstændighed, at Pop FM er blevet indvalgt ved Tele Danmarks brugerafstemning, og der i forbindelse hermed er indgået aftale om betaling af vederlag til radioen, indebærer ikke alene, at der ikke er grundlag for at foretage det foran omtalte fradrag på 40% ved fastsættelsen af dækningsområdet, men tillige, at der ikke er grundlag for at foretage en reduktion i forhold til den takst, der gælder for en æterbåren radio. I hvert fald bør en reduktion være mindre end den reduktion til 1/3 af normaltaksten, som blev fastsat ved kendelsen i sag nr. 68.

Indklagede har anført, at der ikke foreligger relevante forskelle mellem Pop FM og Voice of Scandinavia, og at der derfor ikke foreligger noget grundlag for at fravige de principper for fastsættelsen af vederlaget til klageren, som fremgår af nævnets afgørelse i sag nr. 68. De af klageren omtalte forskelle eksisterer ikke: Også Voice of Scandinavia var og er stemt ind ved Tele Danmarks brugerafstemning og modtager vederlag fra Tele Danmark pr. tilsluttet husstand, ligesom også Voice of Scandinavia fra starten var en landsdækkende satellitradio.

Når det ved kendelsen i sag nr. 68 blev bestemt, at en satellitradio kun skal betale 1/3 af det vederlag, som en lokalradio med samme dækningsområde og musikforbrug skulle betale, var begrundelsen, at en radioudsendelse, der sendes via satellit, alene kan modtages af radioer, som via et antennestik er tilsluttet en parabolantenne, der er rettet mod den pågældende satellit, hvilket i praksis vil sige radioer tilsluttet et kabelanlæg, som primært har til formål at videresprede TV-udsendelser. En satellitradio kan således bl.a. ikke modtages af transistorradioer, bilradioer eller radioer placeret i rum uden antennestik. Disse forhold har ikke ændret sig siden afgørelsen i sag nr. 68. De foreliggende oplysninger om aflytningen af Pop FM og Voice of Scandinavia bekræfter, at lytningen til disse satellitradioer set i forhold til antallet af tilsluttede husstande er beskeden sammenlignet med lytningen til de æterbårne radioer. Pop FM sendes digitalt, således at aflytning via husstandes individuelle parabolantenner ud fra en praktisk betragtning kan udelukkes. Der er således ikke påvist noget forhold, som kan begrunde en ændring af det fastsatte princip om, at en satellitradio skal betale 1/3 af lokalradiotaksten.

Ved fastsættelsen af dækningsområdet for Voice of Scandinavia var parterne enige om, at der skulle foretages et fradrag på 40% som konsekvens af, at det ifølge oplysninger fra Tele Danmark kunne lægges til grund, at omkring 40% af de tilsluttede husstande faktisk ikke havde radio tilsluttet kabelanlægget. Den omstændighed, at Pop FM fra Tele Danmark modtager et vederlag beregnet på grundlag af det samlede antal husstande tilsluttet kabelanlægget, giver ikke grundlag for en anden vurdering ved fastsættelsen af dækningsområdet for Pop FM. Uanset at der betales vederlag for alle husstande, må det antages, at der fortsat er omkring 40% af husstandene, som ikke har tilsluttet radio, hvilket der også er taget hensyn til ved fastsættelsen af den pris, Tele Danmark betaler. Realiteten er, at klageren ønsker et højere vederlag alene som følge af, at Pop FM supplerer sine reklameindtægter med opkrævning af et vederlag fra de tilsluttede husstande. Det er imidlertid et grundprincip, at vederlaget til klageren ikke afhænger af radioens indtægtsforhold.

Heller ikke med hensyn til spørgsmålet om fradrag for lokalradioens eget dækningsområde er der forskel mellem Pop FM og Voice of Scandinavia. Der er ikke som anført af klageren identitet mellem Voice of Scandinavia og Voice Brøndby, idet de to radioer drives af forskellige juridiske enheder. I øvrigt kan ejerforholdene ikke være afgørende. Det afgørende må være, at

der foreligger helt ensartede samarbejdsaftaler, og at der i begge tilfælde er tale om simultan viderespredning af lokalradioens signal.

Efter det anførte finder indklagede, at klagerens indbringelse af sagen for Ophavsretslicensnævnet i det hele har savnet rimelig begrundelse, og at klageren derfor alene bør bære omkostningerne ved nævnets behandling af sagen.

6. Ophavsretslicensnævnets bemærkninger.

Ved afgørelsen af 5. oktober 1998 i sag nr. 68, The Voice of Scandinavia mod Gramex, fandt Ophavsretslicensnævnet, at det vederlag, som i henhold til ophavsretslovens § 68 skal betales til klageren af en radio, hvis udsendelser sendes via satellit, bør fastsættes til 1/3 af det vederlag, en lokalradio med samme dækningsområde og samme musikforbrug skulle betale. I overensstemmelse med det af indklagede anførte finder nævnet, at der ikke i den foreliggende sag er fremkommet oplysninger om væsentlige ændringer i tekniske eller andre forhold, som kan begrunde en ændret vurdering af selve denne norm for vederlagsfastsættelsen.

Som anført i kendelsen i sag nr. 68 defineres dækningsområdet for en satellitradio – ligesom dækningsområdet for lokalradio – som antallet af indbyggere i modtagerkredsen. I sag nr. 68 var der mellem parterne enighed om, at der – efter at antallet af husstande tilsluttet kabelanlæg, der modtager satellitradioen, var omregnet til antal indbyggere ved at multiplicere med en faktor på 2,2 – skulle foretages et fradrag på 40% som følge af, at skønmæssigt 40% af de til anlæggene tilsluttede husstande ikke havde tilsluttet radio til anlægget. Nævnet finder at måtte give klageren medhold i, at et sådant fradrag ikke er tilstrækkeligt begrundet i den foreliggende sag, hvor det er oplyst, at indklagede fra Tele Danmark modtager et ikke ubetydeligt vederlag fastsat på grundlag af det samlede antal husstande, der direkte eller indirekte er tilsluttet Tele Danmarks net. Det bemærkes herved yderligere, at begrundelsen for fradraget efter nævnets opfattelse harmonerer mindre godt med det i andre sammenhænge anerkendte udgangspunkt, at den afgørende faktor ved fastsættelsen af vederlaget til klageren – ud over musikforbruget – er omfanget af aflytningsmulighederne, ikke omfanget af den faktiske aflytning.

I sag nr. 68 var der mellem parterne endvidere enighed om, at der ved fastsættelsen af satellitradios dækningsområde skulle foretages et fradrag svarende til dækningsområdet (sendeområdet) for den lokalradio, hvis udsendelser blev viderespredt via satellit. I overensstemmelse med det af indklagede anførte finder nævnet, at der ikke i relation til dette fradrag foreligger relevante forskelle mellem den foreliggende sag og sag nr. 68, idet det afgørende er, at viderespredningen sker simultant og efter aftale mellem satellitradioen og lokalradioen, som i forvejen betaler vederlag til klageren i forhold til sit dækningsområde. Nævnet finder heller ikke tilstrækkeligt grundlag for at følge klagerens subsidiære påstand om, at fradraget begrænses til antallet af husstande (indbyggere) i sendeområdet for Vestegnens Lokal Radio, som er tilsluttet Tele Danmarks net.

Efter det anførte kan indklagedes aktuelle dækningsområde beregnes til $(700.000 \times 2,2)$ indbyggere – 79.000 indbyggere eller 1.461.000 indbyggere. Taksten pr. minut udsendelse af beskyttet musik ville for en lokalradio med dette dækningsområde udgøre $(1.461.000 : 50.000) \times 0,69$ kr. eller 20,16 kr. Taksten for indklagede pr. minut beskyttet musik vil herefter udgøre 1/3 heraf eller 6,72 kr.

Som anført i kendelsen i sag nr. 68 indebærer henvisningen til den for lokalradioer gældende takst, at der ydes reduktion for udsendelser i nattimer efter samme retningslinier som for lokalradioer, og at den for indklagede gældende takst vil blive pristalsreguleret. Endvidere vil ændringer i dækningsområdets størrelse løbende kunne tages i betragtning på samme måde som ved lokalradioer. Der er således ved nævnets afgørelse taget højde for 2. led i klagerens påstand.

Nævnet finder ikke grundlag for at fravige det almindelige udgangspunkt, hvorefter sagens parter hver skal betale halvdelen af omkostningerne ved nævnets behandling af sagen.

Thi bestemmes:

Det vederlag, som indklagede, Pop FM ved Nordisk Radio Reklame, i henhold til ophavsretslovens § 68 for brug af beskyttet musik i sine radioudsendelser via satellit skal betale til klageren, Gramex, fastsættes fra den 9. december 1999 og indtil videre til 1/3 af det vederlag,

som en lokalradio med samme dækningsområde og samme forbrug af beskyttet musik skulle betale til klageren.

Indklagedes dækningsområde fastsættes ved at multiplicere antallet af husstande tilsluttet kabelanlæg, der modtager Pop FM, med 2,2 og fra det herved fremkomne tal fradrage antallet af indbyggere i det område, i hvilket Vestegnens Lokal Radio (VLR) har sendetilladelse (VLR's dækningsområde).

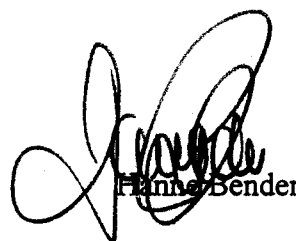
I medfør af § 4 i bekendtgørelse nr. 762 af 2. oktober 1997 om Ophavsretslicensnævnet bestemmes, at klageren og indklagede hver skal betale halvdelen af udgifterne ved nævnets behandling af sagen.

Peter Blok

Asger Thylstrup

Hanne Bender